

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201951
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5919201951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. C., XXXXX O., Srbská Republika, právne zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: ARMOD, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 213, 029 01 Námestovo, IČO: 36 717 835, právne zast.: JUDr. Anton Tabačák, PhD., advokát, advokátska kancelária X. C. S. XX, XXX XX X. C. S., o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o zaplatenie náhrady mzdy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cpr/22/2019-100 zo dňa 17.09.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 17.09.2019 dané podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce žalovaným žalobcovi je neplatné. Žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 19.12.2019 do 17.09.2020 vo výške 7.092,63 eur brutto. Zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca bol zamestnancom žalovaného na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej 05.08.2019 s druhom práce vodič nákladného motorového vozidla pri výške základnej mzdy ako garantovanej časti mzdy 800,- eur brutto mesačne pri plne odpracovanom fonde pracovného času, ktorý je stanovený zamestnávateľom na 40 hodín týždenne na dobu určitú do 30.04.2021. Dňa 27.09.2019 upozornil žalovaný žalobcu na porušenie pracovnej disciplíny, a to spočívať v zistených nezrovnalostiach vo vykazovaní čerpaní PHM a zanedbaní starostlivosti o stroje, ktoré boli zverené žalobcovi do starostlivosti. Toho istého dňa žalovaný so žalobcom okamžite skončil pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny s odkazom na upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny s tým, že pracovný pomer končí 27.09.2019. Nesporným zostalo, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobcovi doručené na adresu jeho trvalého pobytu v štáte Srbská republika. Listom zo dňa 22.11.2019 žalobca žalovanému oznámil, že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnávaní a prideľovaní práce podľa pracovnej zmluvy. Na poštovú prepravu bol list odovzdaný 25.11.2019. Z okamžitého skončenia pracovného pomeru daného žalovaným žalobcovi súd zistil, že je uvedený iba odkaz na ustanovenie Zákonníka práce bez opisu skutkového stavu, ktorým sa žalobca mal dopustiť závažného porušenia pracovnej disciplíny. Ďalej je uvedený odkaz na list zo dňa 27.09.2019, avšak pokiaľ by i súd tento odkaz na obsah inej

listiny akceptoval, nebola naplnená zákonná požiadavka skutkového vymedzenia dôvodu v zmysle § 70 Zákonníka práce. Ani pomocou výkladu prejavu vôle nemožno nahrádzať alebo dopĺňať vôľu, ktorú zamestnávateľ v rozhodujúcej dobe nemal alebo síce mal, avšak v skončení pracovného pomeru ju neprejavil. Navyiac z okamžitého skončenia pracovného pomeru ani z upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny nevyplýva deň, kedy sa zamestnávateľ o dôvode okamžitého skončenia pracovného pomeru dozvedel. V tejto súvislosti odkázal i na rozsiahlu judikatúru súdov. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu mzdy poukázal na ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce a vyčíslenie uplatneného nároku na náhradu mzdy obsiahnutého v podaní žalobcu zo dňa 07.09.2020. Nárok priznal od 19.12.2019, t.j. dňom vrátenia poštovej zásielky obsahujúcej oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní ku dňu vyhlásenia rozsudku súdom v celkovej výške 7.092,63 eur. Námietku žalovaného o tom, že na základe vlastného uváženia mohol skončiť pracovný pomer v skúšobnej dobe a že za obdobie od 19.12.2019 do 17.09.2020 sa žalobca mohol zamestnať, považoval za irelevantnú. Poukázal na ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce, podľa ktorého sa môže súd zaoberať na žiadosť zamestnávateľa znížením náhrady mzdy len v prípade, pokiaľ by celkový čas, za ktorý by bola zamestnancovi poskytnutá náhrada mzdy, presiahol 12 mesiacov, čo sa v tomto prípade nestalo.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili dohodu o mzde, na základe ktorej bola dohodnutá mzda vo výške 800,- eur brutto/mesačne pri plne odpracovanom fonde pracovného času, ktorý je stanovený zamestnávateľom na 40 hodín týždenne. Pri určovaní výšky mzdy žalovaný postupoval v zmysle § 120 ods. 1 Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnávateľ poskytne zamestnancovi mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce príslušného pracovného miesta. Žalovaný výšku mzdy žalobcu určoval v zmysle prílohy č. 1 bodu b) charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest. Žalobca ako vodič nákladného motorového vozidla bol zaradený do druhého stupňa náročnosti práce pri minimálnej garantovanej výške mzdy v zmysle zák. č. 663/2007 Z.z. - 624,- eur. Pokiaľ súd uzavrel, že v okamžitom skončení pracovného pomeru bol uvedený iba odkaz na ustanovenie Zákonníka práce a žalovaný neuviedol skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru uviedol, že spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru bolo žalobcovi doručované upozornenie na závažné porušenie pracovnej disciplíny, v ktorom žalovaný skutkovo vymedzil dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru, tento úkon bol žalobcovi oznámený i ústne na pracovisku. Pracovný pomer bol oprávnený skončiť i bez prerokovania ukončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov, nakoľko zamestnanci nevyužili svoje právo, nezvolili si svojho zástupcu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že pokiaľ i v žalobe uvádzal, že mzda mu bola vyplácaná súčasne dvoma spôsobmi, po zohľadnení všetkých skutočností vzal žalobu v časti, v ktorej tvrdil, že mu časť mzdy bola vyplácaná na ruku, späť z dôvodu, že by túto skutočnosť nevedel pred súdom preukázať, resp. že by neunesol dôkazné bremeno. Stotožnil sa so závermi vyslovenými v napadnutom rozhodnutí zo strany prvoinštančného súdu. Pokiaľ sa aj žalovaný v priebehu konania snažil konkretizovať skutkové vymedzenie dôvodu skončenia pracovného pomeru, toto nemá právnu relevanciu. Za bezvýznamné je potrebné považovať i skutočnosť, že žalobca bol v čase, keď s ním skončil žalovaný pracovný pomer v skúšobnej dobe.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania s tým, že existuje dôvodná obava, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v konaní nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Ako uviedol prvoinštančný súd pre platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru musia byť dodržané všetky

náležitosti právneho úkonu vo všeobecnosti, ako aj náležitosti zakotvené v § 70 Zákonníka práce, podľa ktorého musí byť okamžité skončenie pracovného pomeru písomné a doručené podľa § 38 ZP druhému účastníkovi pracovného pomeru do vlastných rúk.

7. Podľa § 70 ZP musí byť v okamžitom skončení pracovného pomeru skutkovo vymedzený dôvod skončenia tak, aby bolo zrejmé, prečo sa skončil pracovný pomer a aby ho nebolo možné dodatočne meniť, prípadne zameniť s iným skutkom. Musí byť uvedený nielen tak, aby bolo zrejmé, ktorý dôvod uvedený v § 68 alebo § 69 ZP je uplatnený, ale aby bolo nepochybné, v akom konkrétnom konaní je naplnený dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru. Pri závažnom porušení pracovnej disciplíny ako dôvodu pre okamžité skončenie pracovného pomeru je potrebné venovať zvýšenú pozornosť presnému popisu vytýkaného skutku, aby bola možná jeho presná individualizácia, preto je potrebné uviesť konkrétne údaje o tom, kedy, kde, akým konaním a ktorá konkrétna povinnosť mala byť porušená. Právna kvalifikácia dôvodu pri skončení pracovného pomeru sama o sebe rozhodujúca nie je, a ani výkladom prejavu vôle nie je možné nahrádzať alebo dopĺňať vôľu, ktorú zamestnávateľ v rozhodnej dobe nemal alebo ktorú síce mal, ale vo výpovedi ju neprejavil (rozhodnutie KS v Košiciach zo dňa 16.04.2015 sp.zn. 2Co/40/2014). V danom prípade nebol uvedený nielen opis skutkového stavu, ktorým sa žalobca mal dopustiť okamžitého skončenia porušením pracovnej disciplíny, ale zo skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom nebolo možné ani zistiť, kedy sa o dôvode, pre ktorý so žalobcom okamžite skončil pracovný pomer dozvedel a ani kedy dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru vznikol.

8. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil i odkaz na list zo dňa 27.09.2019, ktorým bol žalobca upozornený na porušovanie pracovnej disciplíny. Dôvod upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny je vymedzený všeobecným spôsobom, bez časového vymedzenia vytýkaných skutkov.

9. Odvolací súd sa stotožnil s postupom prvoinštančného súdu i pri ustálení nároku na náhradu mzdy, ktorú žalobcovi priznal od 19.12.2019 do rozhodnutia prvoinštančného súdu. Medzi účastníkmi bola v dohode o mzde dohodnutá mesačná mzda 800,- eur brutto, a preto správne prvoinštančný súd takto dohodnutú mesačnú mzdu vzal za základ pre vyčíslenie náhrady mzdy. Napokon na pojednávaní žalovaný proti výpočtu náhrady súdom nevzniesol námietky a ani nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie, ktorým by eventuálne mzdové nároky uplatnené žalobcom spochybnil, resp. poprel, uviedol správnu výšku náhrady mzdy, ktorú by súd mal a mohol žalobcovi priznať. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd považoval skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného za nedostatočné, resp. nespôsobilé spochybniť správnosť postupu prvoinštančného súdu pri právnom posúdení veci a vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. V spojitosti s vyššie citovaným zákonným ustanovením a skutočnosťou, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie dostatočne skutkovo a právne podložil, odvolací súd nepovažoval za potrebné, aby opakoval, resp. dopĺňal dôvody obsiahnuté v písomnom vyhotovení rozhodnutia prvoinštančného súdu.

12. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu (§ 369 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)